

**Colegiul de Disciplină și Etică
de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor**

HOTĂRÂRE nr. 3-36/2024

mun. Chișinău

29 noiembrie 2024

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor având în componența sa:

Președinte - Vladislav Guțan;

Membrii - Victor Comerzan, Alexandru Lozan, Elena Cazacov, Octavian Lazarev, Oleg Televca și Pavel Țurcan,

examinând în ședință publică contestația Adjunctului Procurorului General interimar, Aliona Nesterov din xx.xx.2023, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2023, adoptată în urma examinării sesizării depuse de petent privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul XXXXXX, Victor Socol în rezultatul examinării cererii de deschidere a procedurii de revizuire a procesului penal pe cauza penală de condamnare a lui Xxxxxx Xxxxxx,-

CONSTATĂ:

Cu referire la înregistrarea contestației:

La xx.xx.2023, Adjunctul Procurorului General interimar, Aliona Nesterov (*la acea dată*) a depus la Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, contestație împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2023, prin care a fost încetată procedura disciplinară în privința procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul XXXXXX, Victor Socol. Contestația a fost înregistrată la Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor la xx.xx.2023.

Cu referire la condițiile de formă și conținut ale sesizării:

Nefiind de acord cu soluția Inspecției procurorilor, la data de xx.xx.2023, Adjunctul Procurorului General interimar, Aliona Nesterov, a depus o contestație împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2023, și a solicitat Colegiului de disciplină și etică admiterea acesteia, cu constatarea în acțiunile procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul XXXXXX, Victor Socol a abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură nr.3/2016, în vederea tragerii la răspundere disciplinară a procurorului vizat.

Contestația este depusă în limba de stat, conține elementele de bază necesare unui astfel de document, este semnată olograf de autor.

Din perspectiva art.49 alin. (4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3/2016, decizia Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării *în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării deciziei*, la Colegiul de disciplină și etică.

Din actele cauzei disciplinare se desprinde că, decizia de încetare a procedurii disciplinare a fost emisă la data de xx.xx.2023, fiind recepționată de petentă la xx.xx.2023, potrivit datelor indicate în contestație, iar contestația a fost depusă la xx.xx.2023, în termenul prevăzut de contestare.

Prin urmare, Colegiul constată că, autorul sesizării a respectat termenul de exercitare a căii de atac împotriva deciziei Inspecției procurorilor.

Cu referire la sesizare.

La xx.xx.2023 Consiliul Superior al Procurorilor a înregistrat cu nr.XXXX sesizarea Adjunctului Procurorului General interimar, Aliona Nesterov din xx.xx.2023, în care se solicită tragerea la răspundere disciplinară a procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul XXXXXX, Victor Socol.

La xx.xx.2023, sub nr. XXXX, Inspecția procurorilor a înregistrat sesizarea menționată *supra*, fiind dispusă verificarea faptelor ce pot constitui abatere disciplinară.

Iar la xx.xx.2023, sesizarea a fost transmisă spre examinare inspectorului Tudor Gratii.

Cu referire la fondul pretinsei cauze disciplinare'.

În speță, autorul sesizării invocă următoarele:

În fapt, XXXXXX XXXXXX a fost condamnat prin sentința Judecătorei XXXXXX, municipiului Chișinău din xx.xx.2009, pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. XXX alin.(2) lit.d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la pedeapsa închisorii pe termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul administrării resurselor umane pe un termen de 2 ani. Conform prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat, cu stabilirea unui termen de proba de 1 an, dacă în decursul acestui termen XXXXXX XXXXXX nu va comite o altă infracțiune.

Pentru pronunțarea sentinței de condamnare, instanța de judecată a constatat că, XXXXXX XXXXXX, [...].

Sentința de condamnare a fost contestată în ordine de apel declarat de către condamnatul XXXXXX XXXXXX. și acuzatorul de stat.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2009, instanța de apel a respins ca nefondate apelurile procurorului și a inculpatului, menținând fără modificări sentința din xx.xx.2009.

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul Serviciului reprezentare a învinuirii în Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din xx.xx.2009 a fost admis recursul ordinar declarat de procuror cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2009 și dispunerea rejudecării cauzei de aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. Instanța de recurs a constatat că aplicarea prevederilor art. 79 și 90 Cod penal, au fost nemotivate.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2010, apelurile declarate de către procuror și inculpatul XXXXXX XXXXXX împotriva sentinței Judecătorei XXXXXX, municipiul Chișinău din xx.xx.2009 în cauza penală privind învinuirea lui XXXXXX XXXXXX, au fost respinse cu menținerea sentinței fără modificări.

Decizia Curții de Apel din xx.xx.2010 a fost contestată prin recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, XXXXXX XXXXXX.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din xx.xx.2011, recursul ordinar declarat de procuror a fost admis, fiind dispusă casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2010 și rejudecarea cauzei de aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. Instanța de recurs repetat a constatat, că aplicarea prevederilor art.79 și 90 Cod penal a fost nemotivată.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2012, apelul declarat de XXXXXX XXXXXX a fost respins. Instanța de apel a dispus admiterea apelului declarat de către procurorul în Procuratura Generală, XXXXXX XXXXXX, casarea sentinței Judecătorei

XXXXXX, municipiul Chișinău din xx.xx.2009 în partea aplicării pedepsei rejudecarea cauzei în această privință cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care inculpatul XXXXXX XXXXXX a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. XXX alin.(2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 7 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul administrării resurselor umane pe termen de 3 ani.

Decizia în cauză a fost contestată cu recurs ordinar de către avocatul XXXXXX XXXXXX în interesele inculpatului XXXXXX XXXXXX.

Prin decizia din xx.xx.2012, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție a decis inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat, ca fiind neîntemeiat.

Prin decizia din xx.xx.2013, examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de XXXXXX XXXXXX, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție a decis inadmisibilitatea acestuia, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de formă și conținut.

Începînd cu anul 2020, de către avocații XXXXXX XXXXXX și XXXXXX XXXXXX, au fost depuse mai multe cereri de deschidere a procedurii de revizuire a procesului penal în favoarea condamnatului XXXXXX XXXXXX.

Aceste cereri au fost respinse prin ordonanțele din xx.xx.2020, din xx.xx.2020, xx.xx.2021, care au fost contestate în ordinea art.313 din Codul de procedură penală la judecătoria de instrucție. Prin încheierile Judecătoriei Chișinău, sediul XXXXXX din xx.xx.2020, a fost anulată soluția procurorului, cu dispunerea reexaminării cererii de revizuire și lichidării încălcărilor admise, prin încheierea din xx.xx.2020 a fost respinsă plângerea apărătorului și menținută soluția procurorului și respectiv prin încheierea din xx.xx.2022 a fost anulată soluția procurorului, cu dispunerea reexaminării cererii de revizuire și lichidării încălcărilor admise.

Potrivit încheierii din xx.xx.2022, judecătorul a reținut că, - „, *Raportul de expertiză extrajudiciară nr.XX din xx.xx.2020 a fost emis ulterior adoptării hotărârilor judiciare respective irevocabile de condamnare a lui XXXXXX XXXXXX în procesul penal. Nu este clar, din ordonanța respectivă criticată, cum cataloghează procurorul existența acestui raport. Doar urmare a unei analize de ansamblu a celor invocate în ordonanța criticată se poate concluziona că aceste nu-l consideră drept un temei de revizuire.*”...

..., *Odată ce avocatul a invocat în susținerea poziției sale, raportul menționat, procurorul a avut obligația de a se expune asupra naturii juridice a acestuia, forței probante și circumstanțelor expuse în acest act.* ”

Prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul XXXXXX, Victor Socol, din xx.xx.2022, cererea apărătorului XXXXXX XXXXXX privind deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal în favoarea condamnatului XXXXXX XXXXXX a fost respinsă repetat iar aceasta a devenit definitivă prin necontestare.

La xx.xx.2022 în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul XXXXXX, a parvenit cererea avocatului XXXXXX XXXXXX din xx.xx.2022, transmisă prin intermediul Procuraturii Generale, prin care se solicită repetat revizuirea procesului penal în cauza penală nr. XXXX (nr.XXXXXX), în favoarea lui XXXXXX XXXXXX, condamnat prin sentința Judecătoriei XXXXXX, mun. Chișinău, în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (3), pct. 2) din Codul de procedură penală.

La cererea de revizuire a fost anexată *ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din xx.xx.2022*, adoptată de procurorul în procuratura mun. Chișinău, Oficiul XXXXXX, Ghenadie Zgardan, reieșind din actul de sesizare, privind faptul comiterii infracțiunii

prevăzute de art. 311 și art. 312 Cod penal, pe motiv că XXXXXX XXXXXX a depus un denunț cu bună știință fals și a dat declarații false în cadrul cauzei penale nr. XXXXXXXX, pornită la data de xx.xx.2008, în baza art. XXX alin. (2) lit. d) din Codul penal, cu scopul de a-l învinui pe XXXXXX XXXXXX, de comiterea unei infracțiuni deosebit de grave.

Autorul sesizării a menționat, că în ordonanța de refuz de începere a urmăririi penale nu este indicat/constata cine a depus un denunț calomnios și a dat declarații false, pe care dosar penal și împotriva cărei persoane.

La xx.xx.2022 procurorul Victor Socol a adoptat ordonanța de deschidere a procedurii de revizuire a procesului penal pe cauza penală de condamnare a lui XXXXXX XXXXXX, pe motivul constatării circumstanțelor noi de care nu a avut cunoștință instanțele la examinarea cazului, ce constituie temeiul prevăzut de art. 458 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală.

Potrivit actului de sesizare se rezumă, admiterea de către procurorul Socol Victor a multiplelor erori la examinarea cererii privind deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal pe cauza penală de condamnare a lui XXXXXX XXXXXX. cât și aplicarea eronată a prevederilor legii procesual penale în vigoare.

În sesizare s-a mai menționat, că „ordonanța procurorului Zgardan Gh. putea fi examinată doar prin prisma unei hotărâri definitive a instanței de judecată, fapt ce cade sub incidența pct. 1) alin. (3) al art.458 Cod de procedură penală și se exclude catalogarea acesteia ca o circumstanță nouă de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii.

Însă, și aici, procurorul Socol V. urma să constate dacă prin hotărârea adoptată a fost constatată vinovăția persoanei în comiterea unei infracțiuni în timpul urmăririi penale sau în legătură cu judecarea cauzei, fapt care se exclude, luând considerație concluziile la care a ajuns procurorul Zgardan Gh. în ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale — au fost comise două infracțiuni însă nu se cunoaște de către cine.

Ordonanța în cauză fiind anulată pe motivul admiterii multiplelor erori de drept în cadrul procesului penal, cât și încălcării dreptului cet. XXXXXX XXXXXX.

Aferent celorlalte argumente, examinarea circumstanțelor expuse în Ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale drept o circumstanță de care nu a cunoscut instanța de judecată la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat, iarăși se exclude, în primul rând din considerentele expuse la pct. 3.1.

În aceeași ordine de idei, invocarea denunțului calomnios cât și a declarațiilor mincinoase depuse de către partea vătămată XXXXXX XXXXXX nu pot constitui declarații mincinoase atât timp cât, la etapa urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei penale în fond, partea vătămată XXXXXX XXXXXX a dat aceleași declarații, acestea fiind cunoscute instanței de judecată.

Invocarea plângerii depuse de către victimă la xx.xx.2008 tot nu poate constitui o circumstanță de care nu a avut cunoștință instanța de judecată la examinarea dosarului de bază, or, însăși partea apărării, la examinarea cauzei penale în fond, în cadrul cercetării judecătorești a înaintat copia acestei plângeri, iar instanța a emis o încheiere de anexare a copiei plângerii la materialele cauzei penale.

Asupra aspectului legat de plângerea victimei XXXXXX XXXXXX s-a expus judecătorul de instrucție, prin încheierea din xx.xx.2020, atunci când a examinat contestația avocatului XXXXXX XXXXXX depusă împotriva Ordonanței de refuz în deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal din xx.xx.2020.

Existența raportului de expertiză judiciară iarăși nu poate constitui o circumstanță nouă, în special, luând în considerație faptul că procurorul Socol V. s-a expus asupra acestuia, la

adoptarea ordonanței de refuz în deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal din xx.xx.2022.

Potrivit datelor raportului de expertiză care reflectă situația victimei XXXXXX XXXXXX la ziua efectuării expertizei și nu la data comiterii infracțiunii și în special faptul că începând cu anul 2015, XXXXXX XXXXXX [...]”.

Autorul sesizării mai invocă faptul că, prin aprecierile divergente ale procurorului în raport cu hotărârile definitive ale instanței de judecată, a fost ignorat dreptul XXXXXX XXXXXX, la respectarea securității raporturilor juridice stabilite prin hotărâre irevocabilă dispusă în cauza penală în care numita a fost recunoscută în calitate de parte vătămată, principiu consimțit în art.6§1 din CoEDO.

În context, în cauza *Belasin c. României, cererea nr. 15402/04*, CtEDO a reamintit că dreptul la un proces echitabil trebuie interpretat în lumina preambulului CoEDO, care enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante.

Astfel, trebuie avut în vedere principiul securității raporturilor juridice conform căruia soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu nu mai poate fi pusă în discuție.

Pentru respectarea acestui principiu, statele trebuie să depună diligențe pentru a putea fi identificate procedurile judiciare conexe și să interzică redeschiderea unor noi proceduri judiciare referitoare la aceeași problemă.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, admiterea unei căi extraordinare de atac care rejudecă o hotărâre judecătorească definitivă printr-o procedură de supervizare este considerată drept încălcare a principiului securității raporturilor juridice (*Roșea c. Republica Moldova, cererea nr.6267/02*).

În circumstanțele expuse, autorul sesizării invocă lipsa oricărui temei de deschidere a procedurii de revizuire a procesului penal pe cauza penală de condamnare a lui XXXXXX XXXXXX.

Abateră disciplinară pretinsă a fi comisă de către procuror în opinia autorilor sesizării. - a) *îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art.6 alin.(3) din Legea cu privire la Procuratură, în cadrul examinării cererii de deschidere a procedurii de revizuire a procesului penal pe cauza penală de condamnare a lui XXXXXX XXXXXX., manifestată prin deschiderea neîntemeiată a procedurii de revizuire pe caz.*

Cu referire la soluția Inspecției procurorilor:

Prin decizia Inspecției procurorilor, la xx.xx.2023 s-a hotărât încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Victor Socol, din motivul lipsei temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

Pentru a se pronunța, Inspecția a reținut circumstanțele examinării plângerii depuse de către Adjunctul Procurorului General interimar, Aliona Nesterov, după cum au fost descrise în capitolul „*Cu referire la fondul pretinsei cauze disciplinare*”.

Inspectorul întru motivarea deciziei sale, a reținut că urmare a verificării sesizărilor și materialului probator administrat, nu au fost identificate temeuri suficiente de tragere la răspundere disciplinară a procurorului Victor Socol, respectiv procedura disciplinară urmează a fi încetată.

Cu referire la caz, Inspecția a constatat că, în acțiunile procurorului Victor Socol, nu au fost acumulate probe incontestabile care ar demonstra faptul comiterii de către aceasta a unor abateri disciplinare grave, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la Procuratură.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței *îndeplinirii cumulative* a condițiilor generale referitoare la *faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită*

și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, fapt care, în cazul examinat, nu a putut fi probat.

Sub aspectul laturii subiective, se constată că în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterii disciplinare în acțiunile procurorului vizat.

În cadrul controlului nu s-a constatat lipsa de imparțialitate din partea procurorului Victor Socol, ori că ar fi acționat cu rea-credință la examinarea și emiterea ordonanței privind deschiderea procedurii de revizuire.

Procurorul Victor Socol a acționat conform atribuțiilor funcționale și Legii cu privire la Procuratură, care prevăd că, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiului legalității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează (art. 3 alin. (4) din Legea cu privire la Procuratură).

În conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, activitatea procesuală a procurorului poate fi supusă doar controlului realizat de către procurorul ierarhic superior și, ulterior, controlului judecătoresc. O altă formă de control a activității procurorului este interzisă și ar echivala cu o imixtiune în activitatea acestuia.

În prezent, cauza penală menționată în actul de sesizare se află pe rolul instanței de judecată (Judecătoria Chișinău, sediul XXXXXX) ședința fiind fixată pentru data de xx.xx.2023. (*dată indicată la momentul adoptării deciziei din xx.xx.2023*)

Implicarea Inspecției procurorilor în cauza penală constituie ingerință în actul de justiție și negativ se va răsfrânge la rejudecarea cauzei penale de către instanța de judecată.

Aprecierea tuturor probelor urmează a fi dată conform legislației procesual-penale de către instanța de judecată.

Constatarea Colegiului de disciplină și etică:

În conținutul contestației din xx.xx.2023, Adjunctul Procurorului General interimar, Aliona Nesterov a indicat că nu este de acord cu decizia adoptată de către Inspecția procurorilor, considerând o lipsă a unei verificări din partea Inspecției procurorilor asupra faptelor descrise, inacțiune care condiționează ilegalitatea soluției din xx.xx.2022.

Concomitent, Adjunctul Procurorului General interimar, Aliona Nesterov a criticat poziția Inspectorului cu privire la constatările acesteia și a indicat, citez: „...se atestă comiterea de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău. Oficiul XXXXXX, Victor Socol în cadrul examinării cererii de deschidere a procedurii de revizuire a procesului penal pe cauza penală de condamnare a lui Xxxxxx Xxxxxx, a abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016.... ”.

Colegiul a admis pentru susținerea contestației reprezentantul Procuraturii Generale, Marcel Dimitraș.

Conform prevederilor art.49 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la procuratură nr.3/2016, în cazul în care rezultatele verificării sesizării nu identifică niciun temei de tragere la răspundere disciplinară, inspectorul, printr-o decizie motivată, încetează procedura disciplinară.

Ascultând poziția petentului și a Inspecției, studiind contestația depusă și a materialele acumulate în cadrul verificărilor de către Inspecția procurorilor și actele suplimentare administrate în ședința Colegiului, verificând argumentele expuse de petent în contestare,

Colegiul consideră că contestația depusă este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Așa cum s-a menționat în compartimentul *cu referire la sesizare*, Colegiul remarcă, că autorul sesizării referindu-se la faptele ce prezintă pretinse abateri disciplinare, în esență își exprimă un dezacord cu poziția procurorului la soluția adoptată din xx.xx.2022 de deschidere a procedurii de revizuire a procesului penal pe cauza penală de condamnare a lui XXXXXX XXXXXX, precum și modul de apreciere a circumstanțelor.

Cu referire la caz, Colegiul constată că Inspekția procurorilor a acordat o apreciere justă circumstanțelor cauzei. Astfel, în acțiunile procurorului Victor Socol, nu au fost stabilite careva temeieri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii de care acesta a unei abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la Procuratură.

În *prim plan*, Colegiul reține că, abaterea disciplinară constă într-o *acțiune sau inacțiune* neconformă cu îndatoririle profesionale sau administrative impuse procurorilor prin legi, regulamente sau ordine de serviciu și aceasta *urmează să fie comise cu intenție sau din neglijență gravă*.

Conform prevederilor *art.37 lit. b)* din Legea cu privire la Procuratură, „*procedura disciplinară privind procurorii se bazează pe principiile respectării independenței decizionale a procurorului.*”

În *art. 38* din Legea cu privire la Procuratură, legiuitorul a stabilit expres și în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare.

În *al doilea rând*, Colegiul reiterează că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței **îndeplinirii cumulative** a condițiilor generale referitoare la *faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs*, iar în ceea ce privește vinovăția aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

În acest sens, Colegiul reține ca trebuie făcută distincție între *încălcarea normelor de procedură ca greșeală ce poate fi cenzurată pe cale controlului ierarhic superior și, respectiv, de către judecătorul de instrucție/instanța de judecată, și pe de altă parte, nerespectarea normelor de procedură, în context disciplinar*.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de procuror și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

În condițiile prevederilor *art. 13* din Legea cu privire la Procuratură și ale prevederilor din Codul de procedură penală (*art.462 CPP*), activitatea procurorului, *la caz*, poate fi supusă controlului din partea instanței judecătorești.

În consecință, activitatea procesuală a procurorului poate fi supusă doar controlului procurorului ierarhic superior și controlului judecătoresc, orice altă formă de control reprezentând o imixiune în independența decizională a acestuia.

Potrivit lucrărilor procedurii disciplinare, acțiunile procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul XXXXXX, Victor Socol, după cum a constatat și inspectorul citez: „*...Procurorul Victor Socol a acționat conform atribuțiilor funcționale și Legii cu privire la Procuratură, care prevăd că, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiului legalității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează (art. 3 alin. (4) din Legea cu privire la Procuratură).*”

Implicarea Inspekției procurorilor în cauza penală constituie ingerință în actul de justiție și negativ se va răsfrânge la rejudecarea cauzei penale de către instanța de judecată.

Aprecierea tuturor probelor urmează a fi dată conform legislației procesual-penale de

către instanța de judecată...”. Astfel, Colegiul constată, că procurorul Victor Socol la adoptarea soluției din xx.xx.2022 a soluționat cererea avocatului în ordinea prevăzută de legislația procesual-penală.

Tot aici, Colegiul reține, că audiind explicațiile procurorului Victor Socol, inclusiv cele din cadrul controlului inspecției (*fd.45-51*), s-a stabilit, că pînă la adoptarea soluției în litigiu, cererea avocatului din xx.xx.2022 (*în rezultatul examinării căreia a fost emisă soluția din xx.xx.2022*), a fost pusă în discuție, în septembrie 2022, în cadrul ședinței operative organizate la Adjunctul Procurorului General interimar, Marcel Dimitraș (*la acel moment*), cu participarea Procurorului șef-interimar al Oficiului XXXXXX și reprezentatului Secției judiciar-penale. În cadrul ședinței a fost discutată situația creată în procesul examinării cererii de deschidere a procedurii de revizuire și că la data de xx.xx.2022, a fost dispusă respingerea ultimei cereri și că aceasta nu a fost contestată în ordinea art.313 din Codul procedură penală. Urmare a discuțiilor cu participanții ședinței s-a adus la cunoștință practica de examinare a cererilor privind revizuirea procesului penal și anume că la orice cerere în care sunt invocate circumstanțe noi, procurorul ce o are în examinare este obligat să se expună prin ordonanță, iar având în vedere circumstanțele noi stabilite, lacunele constatate și descrise, este oportună deschiderea procedurii de revizuire în vederea efectuării acțiunilor suplimentare ce se impun pe caz. În consecință, de procuror, prin ordonanța din xx.xx.2022, a fost dispusă admiterea cererii și deschiderea procedurii de revizuire a sentinței Judecătoriei XXXXXX, municipiului Chișinău din xx.xx.2009 XXXXXX XXXXXX, iar la data de xx.xx.2022, materialele acumulate și ordonanța din xx.xx.2022 au fost remise în adresa Adjunctului Procurorului General interimar, pentru informare, (*f.d 52*)

Procurorul în explicațiile sale a mai menționat, că având în vedere că în cadrul examinării cererilor anterioare privind necesitatea deschiderii procedurii de revizuire a procesului penal în cauza penală nr. XXXX (nr.XXXXXX), deja au fost efectuate acțiuni de urmărire penală cum ar fi audierea de către procuror în calitate de martori a cet. XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX și XXXXXX XXXXXX, din care considerente se prezumă că procedura de revizuire deja a fost deschisă, iar părțile urmează a fi repuse în drepturile legale. În context, reieșind din materialele administrate au fost constatate circumstanțe noi de care nu au avut cunoștință instanțele la examinarea cazului, ce constituie temeiul prevăzut de art. 458 alin.(3) pct.2) din Codul procedură penală, care impuneau necesitatea admiterii cererii avocatului prin deschiderea procedurii de revizuire a sentinței Judecătoriei XXXXXX, municipiului Chișinău din xx.xx.2009, prin care a fost condamnat XXXXXX XXXXXX.

Audiind și poziția reprezentantului Procuraturii Generale, Marcel Dimitraș, acesta deși a susținut contestația așa cum a fost formulată, însă a indicat că nu consideră că în speță au fost admise careva încălcări de către procuror. Totodată, acesta nu a combătut și nici nu a obiectat asupra celor invocate de procuror cu privire la decizia luată din cadrul ședinței operative.

În cadrul ședinței Colegiului, fiind ascultată și poziția inspectorului asupra contestației, acesta a pledat pentru respingerea contestației, ca fiind una neîntemeiată cu menținerea soluției Inspecției, potrivit constatărilor din decizie.

În continuare, Colegiul reține, că potrivit prevederilor art.458 alin.(3) pct.2) din Codul procedură penală, *„revizuirea poate fi cerută în cazurile în care, s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărîrii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat*

ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată”.

Totodată, conform art.460 alin.(6) din Codul procedură penală, *„dacă există vreunul din temeiurile prevăzute în art.458 alin.(3) pct.1)-3), procurorul, în limitele competenței sale, dă o ordonanță de deschidere a procedurii de revizuire și efectuează cercetarea circumstanțelor sau dă o însărcinare în acest scop ofițerului de urmărire penală. În cursul cercetării circumstanțelor noi descoperite se pot efectua, cu respectarea dispozițiilor prezentului cod, audieri, cercetări la fața locului, expertize judiciare, ridicări de obiecte sau documente și alte acțiuni de urmărire penală care vor fi necesare”.*

În circumstanțele enunțate *supra*, Colegiul ajunge la concluzia, că procurorul Victor Socol, a acționat în limitele legale, acțiuni care au fost susținute inclusiv de către Procuratura Generală pînă la adoptarea soluției de către acesta.

Mai mult, potrivit art.462 alin.(3)-(4) din Codul procedură penală, *„la termenul fixat, instanța, ascultând părțile prezente, examinează chestiunea dacă cererea de revizuire a fost făcută în condițiile prevăzute de lege și dacă din probele administrate în cursul cercetării efectuate rezultă date suficiente pentru admiterea revizuirii. Instanța poate verifica oricare din probele pe care se întemeiază cererea sau poate, când este necesar, să administreze probe noi la cererea părților. Persoanele prevăzute în art.458 alin.(3) pct.1)- 3) nu pot fi audiate ca martori în cauza supusă revizuirii⁹. ”Instanța, în baza celor constatate, dispune, prin încheiere, admiterea cererii de revizuire sau, prin sentință, respingerea acesteia⁹⁹.”*

Prevederile respective, repetat reconfirmă faptul, că temeinicia soluției procurorului la emiterea ordonanței de pornire a procedurii de revizuire este supusă verificării de către instanța de judecată și nu este supusă controlului din partea procurorului ierarhic superior.

Prin încheierea din xx.xx.2023, instanța, a dispus admiterea cererii de revizuire a apărătorului condamnatului Xxxxxx Xxxxxx.

În prezent, cauza penală menționată în actul de sesizare se află pe rolul Curții de Apel Chișinău, ședința fiind fixată pentru data de xx.xx.2024.

Astfel, că **Colegiul reține** că alegațiile/omisiunile, astfel cum au fost prezentate în cuprinsul acțiunii disciplinare, vizează modalitatea concretă de soluționare a cauzei de către procurorul de caz, urmate de soluția instanței de judecată, acțiuni care pot fi și urmează a fi verificate cu ocazia efectuării controlului judiciar.

Raportat la situația de fapt, rezultată din modul- de efectuare a verificărilor de către Inspekția procurorilor și actele anexate la cauza disciplinară, Colegiul apreciază că nu se poate reține existența cărorva indici care să contureze săvârșirea de către procurorul Victor Socol a vreunei abateri disciplinare, Or, acțiunile așa cum au fost expuse și în sesizare, au rezultat din prevederile legale, iar potrivit celor constatate în ședința Colegiului și ca rezultat al deciziei Procuraturii Generale ca urmare a ședinței operative, inclusiv soluție (xx.xx.2022) care a fost raportată Procuraturii Generale imediat după adoptarea acesteia, iar în ultimă instanță soluție care urmează a fi verificată de către instanța de judecată.

Suplimentar, Colegiul menționează și faptul că în procesul de verificare disciplinară, nici inspectorul și nici Colegiul nu își poate aroga competențe ale instanței de judecată, fiind în imposibilitate să le substituie. Aprecierile despre vinovăția disciplinară trebuie să fie emanația exclusivă a unor constatări în afara oricăror dubii rezonabile. În cadrul verificării, Inspekția procurorilor corect a ajuns la concluzia că nu a identificat probe ce să demonstreze că procurorul de caz a acționat cu rea-credință.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.49 alin. (4) din Legea Republicii Moldova nr.3 din 25.02.2016 cu privire la procuratură, pct.77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14.09.2016 (cu modificările ulterioare din 24.01.2017,28.05.2020 și 18.12.2020), Colegiul,-

HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge contestația depusă de către Adjunctul Procurorului General interimar, Aliona Nesterov, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2023, adoptată în urma examinării sesizării depuse de petentă, privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul XXXXXX, Victor Socol.

2. Hotărârea poate fi contestată în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării prin intermediul colegiului, la Consiliul Superior al Procurorilor.

**Președinte al
Colegiului de Discipină și etică**

semnat

Vladislav GUȚAN